

Čtvrťáci rozumí čtvrtákům

19.8.2020 | Centrum Dialog | www.centrumdialog.cz

Dlouholetá “adoptivní máma” a podporovatelka projektu “Pošli špunta do školy” Deanna Barešová říká, jak důležité je pro pochopení dvou naprosto odlišných světů hledání podobných věcí. Její čtvrťáci už moc dobře vědí, že na opačném konci světa žijí vrstevníci s podobnými potřebami. Proto jim lépe rozumějí a lépe pomáhají.

Deanno, na základě jakého impulsu jste se rozhodla pro adopci na dálku?

Bylo to v roce 2010, kdy jsem se rozhodla zorganizovat dobročinný projekt pro žáky 1. až 5. ročníku, kteří navštěvují náš After-School English Program na Základní škole Jarov na Praze 3. Sešla jsem se proto s malou skupinou rodičů, kteří již měli zkušenosti se spoluprací s různými charitativními organizacemi. Cílem bylo získat informace o těchto organizacích a podle toho se rozhodnout, kterých pět partnerů si vyberu pro náš projekt. Co partner, to ročník. Jeden z rodičů měl pozitivní zkušenost s adoptí dítěte v Africe prostřednictvím Centra Dialog, a proto jsem si zvolila tuto organizaci.

V rámci projektu jsem se musela rozhodnout, jakou organizaci spáruji s jakým ročníkem. Hlavně bylo třeba vybrat věkovou skupinu, která by nejlépe porozuměla a ocenila práci, kterou daná organizace dělá, a měla z ní radost. Rozhodla jsem se tedy spojit Centrum Dialog s našimi čtvrtáky ve věku 9-10 let, protože moje dcera navštěvovala v té době stejný ročník. Bylo mi jasné, že ona a její spolužáci by určitě ocenili pomoc a podporu „spolužákovi“ v jejich věku.

Jak jste si vybrala dítě, které budete adoptovat?

Bylo obtížné vybrat si z tolika dětí, které potřebují adopci. Věděla jsem ale, že si chci vybrat dívku ve

stejném věku jako má dcera a její spolužáci, a že by měla být z Keni kvůli komunikaci v angličtině. Tak jsem si nakonec zvolila Halimu Rajab.

S jakým záměrem jste představila žákům projekt adopce na dálku “Pošli špunta do školy” a co si myslíte, že jim to přinese?

Pro mě jako člověka, který se posledních 15 let zaměřuje na kvalitní vzdělávání mladých studentů prostřednictvím anglických jazykových programů, bylo vždy důležité učit je nejen cizí jazyk, ale i jiné dovednosti důležité pro jejich život. Prostřednictvím tohoto charitativního projektu jsem chtěla, aby naši studenti zažili něco smysluplného a „praktického“, co zahrnuje pomoc druhým a co je, doufejme, pozitivně ovlivní v celém jejich dalším životě.

Věřila jsem, že díky partnerství s Centrem Dialog studenti poznají rozdíly mezi jejich životem a životem Halimy a začnou o nich hluboce přemýšlet. Také jsem doufala, že najdou mnoho důležitých podobných věcí, a tak se mezi nimi vytvoří skutečné spojení. Bylo skvělé, že se studenti dozvěděli o tak „vzdáleném“ místě jako je Keňa a o Nairobi, kde Halima vyrostla. Myslím si, že díky psaní dopisů, kreslení obrázků a vytváření projektů na získávání peněz pro Halimu se studenti naučili, jak dobré je dávat a podporovat druhé lidi v nouzi. Samozřejmě, že byli nadšeni, když dostali na oplátku její dopisy, fotografie a sem tam i videa. Myslím, že se nám podařilo navázat blízké osobní spojení mezi těmito „dvěma světy“.

Jak žáci reagovali na adopci na dálku?

Myslím, že moje vlastní nadšení z projektu se přeneslo na celý tým učitelů i naše studenty, takže se cítili stejně jako já, když jsem do projektu vstoupila. Měla jsem ohromnou radost, když jsem viděla nadšené a šťastné tváře studentů při našem povídání o Halimě a o tom, jak jí pomoci. Prostě milovali vyrábění věcí, které jí posílali nebo které se prodávaly na naší každoroční charitativní akci. Vybrané peníze se pak použily na školné pro Halimu.

Hovořili jste s žáky o rozdílných poměrech ve vzdělávání u nás a v Africe?

Ano, určitě. V rámci projektu navštěvovali naši školu zástupci Centra Dialog, v jejichž prezentacích se studenti, kromě jiného, dozvěděli také hodně o vzdělávacím systému v Africe. Také jsme ještě před touto návštěvou tématu věnovali nějaký čas při našich hodinách angličtiny, kdy se studenti seznamovali s prací Centra Dialog a s podobností a rozdíly v životě i vzdělávání v Africe. Připravili si i otázky, které pak zástupcům Centra Dialog kladli. Program setkání byl pestrý, protože se skládal z prezentace, otázek a odpovědí i praktické části formou hry, projektu nebo hudebních a pohybových aktivit. Během těchto návštěv se všichni skvěle bavili.

Podívala jste se někdy do Afriky? Chtěla byste?

Nikdy jsem v Africe nebyla, ale moc rád bych se tam podívala! Mám takový sen: přeji si abychom společně s dcerou jednou osobně Halimu navštívily.

Co bylo pro Vás osobně největším překvapením během adopce?

Nejprekvapivějším momentem celé adopce pro mě byl intenzivní pocit “blízkosti”, kterým na mě zapůsobila. Čekala jsem, že si prostě vyměníme dopisy a fotografie a já se budu cítit dobře, protože Halimě pomáháme. Nikdy by mě ale nenapadlo, jak „skutečný“ ten kontakt bude. Poprvé jsem ten pocit zažila již v prvním roce projektu. Naši studenti pořídili skupinovou fotografii s pozdravem „Hello

Halima“, kterou jsme jí poslali. Za překvapivě krátkou dobu jsme dostali fotografii s Halimou držící naši fotografii! Když jsem to uviděla, naskočila mi (a při vzpomínce stále naskakuje) husí kůže! To spojení bylo v tom okamžiku najednou tak skutečné a silné, že ve mě zůstalo navždy. Jsem velmi vděčná nadšencům z Centra Dialog, zejména koordinátorům Lucii, Adadovi a Jamesovi, kteří se vždy ze všech sil snažili a osobně dohlédli na to, aby Halima dostala naše balíčky. Navíc i nechali pořídit fotografie s věcmi, které jsme jí poslali. Máme také videa se vzkazy od Halimy adresované přímo nám. Ta jsou naprosto úžasná. Díky takovým aspektům je náš vztah „mnohem hmatatelnější“ a vzdálenost mezi námi mnohem kratší.

Co byste popřála všem našim “špuntům”?

Měla jsem to obrovské štěstí vidět, jak se Halima proměňuje z desetileté plaché dívky v krásnou, zdravou a sebevědomou mladou ženu, která se ve svých 19 letech rozhodla dále studovat a chce se stát zdravotní sestrou. Přístup ke kvalitnímu vzdělání jí změnil život, stejně jako stabilita, zdraví a láska. Jsem moc hrdá na její tvrdou práci a odhodlání zajistit si budoucnost a dobrý život. Doufám, že příběhy mnoha dalších dětí budou stejně úspěšné, protože vzdělání pro ně představuje pevný základ, na kterém si vybudují svůj další život. Budou moci pomáhat nejen sobě a svým rodinám, ale i komunitám. Halima řekla ve svém posledním videu, proč chce být zdravotní sestrou: „Mou vášní je pomáhat lidem.“ Myslím, že to jasně ukazuje pozitivní směr, kterým se ubírá její život.

Máte nějaký vzkaz pro budoucí adoptivní rodiče?

Každému, kdo přemýšlí o adopci dítěte prostřednictvím Centra Dialog, říkám: „Přestaňte o tom přemýšlet a prostě to udělejte!“ Skutečně je tak možné naprosto zásadně změnit život člověka. Zároveň je však důležité, aby odhodlání pomáhat bylo trvalé. Rodiče musí dítěti zajistit stabilní podmínky. Děti potřebují vědět, že budou podporovány dlouhodobě a ve všech fázích vývoje, kterými projdou. Věřte mi, že pokud v takovém vztahu strávíte 10 a více let, tak to změní život k lepšímu i vám.

- Deanna Barešová, Executive Director, LEAP CZ s.r.o.